

Resolució 341/2021, de 23 d'abril

Número d'expedient de la Reclamació: 046/2021

Administració reclamada: Ajuntament de Cercs

Informació reclamada: Expedient d'avaluació de riscos laborals.

Sentit de la Resolució: Estimació parcial.

Resum: Les dades personals afectades per la sol·licitud en principi no són dades personals especialment protegides, ni merament identificatives, motiu pel qual l'accés a elles s'ha de regir per l'article 24.2 LTAIPBG, és a dir, es poden divulgar després de ponderar els drets i interessos en joc i en funció dels resultats d'aquesta ponderació. El dret d'accés de la persona reclamant a la informació que sol·licita és especialment intens, perquè demana principalment dades pròpies i les manifestacions que hagin fet sobre ella (també dades pròpies) terceres persones, i l'accés a aquesta mena de dades té empara en l'article 15 del Reglament (UE) 2016/679, del Parlament Europeu i del Consell, sobre la protecció de dades de les persones físiques.

Paraules clau: Ajuntament. Persona interessada. Expedient. Riscos laborals. Reclamació contra lliurament parcial. Dades personals. Dades pròpies. Terceres persones afectades.

Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. El 14 de gener de 2021 entra a la GAIP la Reclamació 46/2021, presentada contra l'Ajuntament de Cercs, en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 21 de desembre de 2020 la persona reclamant indica a l'Ajuntament de Cercs que ha estat avaluada per un equip de riscos laborals i li demana "accés a l'expedient en qüestió i a tota la documentació relacionada amb mi".
3. El 28 de desembre de 2020 l'Ajuntament contesta a la persona reclamant amb un escrit formal que fa constar que a resultes de l'avaluació de riscos laborals s'ha conclòs que la persona reclamant no ha tingut conductes d'assetjament laboral envers una determinada persona.
4. La Reclamació presentada el 14 de gener de 2021 reitera l'objecte de la sol·licitud i indica que l'Ajuntament només ha satisfet parcialment la seva sol·licitud.

5. El 18 de gener de 2021 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa a la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi a la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació.
6. El 19 de gener de 2021 la GAIP comunica la Reclamació a l'Ajuntament de Cercs i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
7. El 18 de febrer de 2021 la GAIP demana a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades (APDCAT) l'informe previst per l'article 42.8 LTAIPBG.
8. El 25 de febrer de 2021 l'Ajuntament de Cercs informa a la GAIP que la persona reclamant hauria estat denunciada per assetjament de treball per una companya de feina, l'Ajuntament hauria aplicat el protocol previst per a aquestes situacions i hauria clos l'expedient considerant que no s'ha produït cap conducta d'assetjament. Davant la sol·licitud d'accés a l'expedient fet per la reclamant, l'Ajuntament considera que cal donar per tancat el conflicte i garantir la pau social, que la persona reclamant coneix perfectament la situació i que allò que vol (una còpia de l'informe d'avaluació) afecta terceres persones i conté informació relativa a dades de salut, que són especialment protegides. Per aquestes raons, conclou que no se li ha de facilitar més informació de l'expedient sol·licitat.
9. El 12 de març de 2021 la GAIP rep l'informe de l'APDCAT, que conclou: "La reclamant té dret a accedir a tota la informació que sobre la seva persona figuri en l'expedient incoat arran d'una denúncia contra la seva persona, i la resta de documentació que sol·licita, incloent l'origen de la informació, és a dir, la identitat de les persones que han facilitat informació sobre ella. La normativa de protecció de dades no impedeix que la reclamant pugui accedir a la informació i documents que tinguin relació amb la investigació duta a terme per l'Ajuntament de la seva conducta com a denunciada, si bé cal excloure de l'accés la informació mereixedora d'especial protecció de terceres persones (art. 23 LTC), així com la informació personal de terceres persones que pugui constar en la documentació sol·licitada i que no siguin el seu nom i cognoms de la denunciant i els testimonis, ni la informació que han aportat relativa al reclamant. La normativa de protecció de dades no impedeix l'accés de la reclamant a les dades merament identificatives de les persones encarregades de l'avaluació i investigació del fets denunciats i/o dels empleats públics que puguin constar en la documentació sol·licitada". L'APDCAT fonamenta aquesta conclusió en les següents consideracions: "La normativa de protecció de dades personals reconeix el dret d'accés a la pròpia informació personal (art. 15

RGPD), és a dir, el dret de la persona afectada o interessada (persona física titular de les dades que siguin objecte del tractament) a sol·licitar i obtenir del responsable del tractament (art. 4.7 RGPD), en aquest cas, l'Ajuntament, una còpia de les seves dades de caràcter personal sotmeses a tractament, inclosa la informació sobre l'origen de les dades quan aquestes no s'hagin obtingut de la mateixa persona interessada (art. 15.1.g) RGPD). Com ha fet avinent aquesta Autoritat en ocasions anteriors (en l'Informe IAI 54/2018, o en l'Informe IAI 34/2020, que es poden consultar al web www.apdcat.cat) en base a l'article 15 RGPD, la persona reclamant té dret a conèixer no només la informació directa sobre la seva persona que estigui tractant l'Ajuntament, i que formi part de l'expedient o que estigui inclosa en la documentació que sol·licita, sinó que també té dret a conèixer l'origen de la informació, cosa que comporta conèixer la identitat de les persones que faciliten a l'Ajuntament la informació sobre la pròpia reclamant. Com es desprèn de la informació disponible, en el cas examinat la reclamant coneix la identitat de la persona denunciant (el nom de la denunciant es cita expressament en la carta que l'Ajuntament hauria adreçat a la reclamant en data 23 de desembre de 2020). Com ha recordat aquesta Autoritat, la persona que presenta una denúncia per assetjament contra un altre treballador, hauria de preveure que el denunciat pugui conèixer els fets o situacions que formen part del relat en que es sostenen les acusacions formulades contra la seva persona, als efectes que pugui rebatre i defensar-se. (...) De la mateixa manera, la persona reclamant ha de poder accedir a la informació que sobre ella mateixa pugui constar en les actes de compareixença de la resta de treballadors que hagin estat citats per a declarar com a testimonis. En aquest punt, i pel que fa al dret a conèixer la identitat d'aquests testimonis, cal reiterar que la normativa de protecció de dades reconeix el dret a conèixer l'origen de la informació, en base a l'exercici del dret d'accés a la pròpia informació personal (art. 15.1.g) RGPD). Per tant, en principi, la persona reclamant també té dret a conèixer la identitat d'aquestes persones, atès que això forma part de l'origen de les seves dades. Ara bé, aquest dret pot entrar en conflicte amb el dret a la protecció de dades dels treballadors afectats. No es pot obviar el fet que es tracta de persones del mateix entorn laboral de la reclamant, i que la revelació del que puguin dir o no dir respecte d'aquesta en relació amb fets o comportaments seus, podria acabar afectant d'alguna manera l'entorn laboral. Per aquest motiu és rellevant complir amb el tràmit d'audiència previst a l'article 31 de l'LTC, i conèixer si existeixen circumstàncies personals o motius que puguin justificar, si escau, la limitació del dret d'accés de la persona reclamant a dita informació. Val a dir, però, que en el cas que ens ocupa no consta que les persones afectades (testimonis) hagin presentat al·legacions que puguin aportar elements suficients per condicionar o limitar el dret d'accés a la pròpia informació de la reclamant i, com a part d'aquest dret, a l'origen de la informació, és a dir, la identitat dels testimonis. Per tant, llevat que alguna de les persones afectades hagués exposat alguna circumstància especial que justifiqués limitar l'exercici del dret d'accés a la pròpia informació

personal que inclou saber-ne l'origen (circumstància que no concorre, per la informació disponible, en aquest cas), el dret d'accés a la pròpia informació personal permetria en aquest cas accedir també a la identitat (nom i cognoms) de les persones que han facilitat informació sobre la reclamant. (...) Tenint en compte les previsions legals esmentades, l'accés a aquest tipus d'informació personal, ja siguin dades de salut o d'altres dades de categories igualment mereixedores d'especial protecció, de terceres persones (per exemple, una informació sobre la salut d'un testimoni) hauria d'ésser denegat, llevat que la sol·licitud d'accés s'acompanyi d'un escrit en què la persona o persones afectades donin el seu consentiment exprés al respecte, o que l'accés estigués emparat per una norma amb rang de Llei, supòsits que per la informació disponible no concorren en aquest cas. Per la resta d'informació personal, caldrà tenir en compte l'article 24 de l'LTC. (...) Per tant, com a primer element de ponderació a tenir en compte per accedir a aquesta informació, cal recordar que la normativa de protecció de dades reconeix el dret a totes les persones a accedir a la seva pròpia informació personal. Aquest és doncs un element decisiu a l'hora de fer la ponderació de l'article 24.2 LTC, pels motius que s'han exposat anteriorment, que ha de portar a donar accés a la reclamant a l'expedient que sol·licita, sense que s'aprecii l'existència de cap límit al dret d'accés reconegut en l'article 15 RGPD, ni cap altra circumstància en el cas examinat que aconselli limitar l'accés de la reclamant a la seva pròpia informació. Això fa que respecte a la informació relativa a la pròpia reclamant i també respecte a la informació sobre la identitat de la persona denunciada o altres persones que hagin pogut aportar al procediment informació sobre la persona reclamant, resulti plenament justificat el lliurament de la informació. (...) Per a la finalitat de l'accés a què ens hem referit (conèixer l'actuació duta a terme des de l'Ajuntament i, si escau, emprendre accions legals en defensa dels drets i interessos de la reclamant en relació amb la gestió del procediment dut a terme i que l'afecta directament), no sembla rellevant que hagi de conèixer dades personals de terceres persones, si aquestes afecten o poden afectar la intimitat d'aquestes persones. En aquest sentit, en la documentació reclamada hi podrien constar (a banda de, per exemple, dades de salut dels propis testimonis), dades identificatives o de contacte diferents del nom i cognoms, les explicacions o detalls que hagi donat un testimoni sobre la seva pròpia situació laboral, professional, sobre la seva situació personal o familiar, i fins i tot sobre les conseqüències que la problemàtica plantejada produeix en el seu propi estat d'ànim, psicològic o físic. Aquesta és informació personal dels tercers, que pot afectar els seus drets i interessos o, fins i tot, la seva intimitat personal i familiar, i que no resulta rellevant per a la pretensió de la persona reclamant, que demana accedir, insistim, a "tota la documentació relacionada amb mi." (...) Les expectatives de privacitat amb les que actuen les persones afectades que actuen com a testimonis, al menys, sobre la seva pròpia informació personal, porten a concloure, als efectes de la ponderació de l'article 24.2, que cal fer prevaldre en aquest cas el dret a la protecció de dades d'aquestes terceres persones i eliminar de

l'expedient reclamat, a què ha de poder tenir accés la reclamant, les dades personals de tercers que constin en la documentació sol·licitada. En aquest sentit, el principi de minimització de dades (art. 5.1.c) RGPD), exigeix que tot tractament de dades que es dugui a terme, com ara la comunicació o accés a dades personals, es limiti a les dades mínimes necessàries per assolir la finalitat pretesa amb el tractament, i la seva aplicació pot permetre la comunicació de l'expedient a la reclamant, de manera ajustada a les exigències de la normativa de protecció de dades. En aplicació d'aquest principi, caldria eliminar de la informació sol·licitada dades identificatives com el número de DNI o dades de contacte (domicili, telèfon, adreça de correu electrònic, etc.) dels testimonis que resulten innecessàries per a la finalitat perseguida amb l'accés, així com altres dades personals dels afectats que resultin igualment innecessàries o que no resultaria pertinent comunicar, en els termes apuntats (circumstàncies personals, laborals, etc., pròpies d'aquestes terceres persones i que no afecten a la persona reclamant)".

10. El 15 de març de 2021 la GAIP demana a l'Ajuntament de Cercs les dades per donar audiència a les terceres persones afectades per la Reclamació. Un cop obtingudes les dades, la GAIP fa el trasllat de la Reclamació i dona audiència a les persones afectades per ella entre el 26 de març i el 6 d'abril de 2021. Un cop vençut el termini donat, no consten al·legacions de cap persona afectada per la Reclamació.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol". L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixen les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com "el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei". Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a

conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei”.

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, “Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda”. I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que “El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis”.

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: “2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació”.

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte “poden” dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: “Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació”.

2. Sobre el dret d'accés a la informació sol·licitada

La informació sol·licitada (un expedient de riscos laborals i documentació relacionada amb la persona reclamant) és sens dubte informació pública, ja que està en poder de l'Ajuntament. Per tant, en aplicació dels articles 18.1 i 20.1 LTAIPBG, qualsevol persona té dret a accedir-hi, llevat que concorrin límits legals que puguin determinar-ne la denegació. Els límits concurrents invocats en aquest procediment són les dades personals de les terceres persones afectades (denunciant i, eventualment, testimonis).

L'LTAIPBG contempla tres nivells o graus de protecció de les dades personals que formen part de la informació pública sol·licitada. En un primer nivell, les dades personals amb un major grau de

protecció, que són les dades personals especialment protegides regulades l'article 23 LTAIPBG: "Les sol·licituds d'accés a la informació pública han d'ésser denegades si la informació que es vol obtenir conté dades personals especialment protegides, com ara les relatives a la ideologia, l'afiliació sindical, la religió, les creences, l'origen racial, la salut i la vida sexual, i també les relatives a la comissió d'infraccions penals o administratives que no comportin l'amonestació pública a l'infractor, llevat que l'afectat hi consenti expressament per mitjà d'un escrit que ha d'acompanyar la sol·licitud". En l'altre extrem, hi ha les dades personals amb el menor grau de protecció de l'article 24.1 LTAIPBG: "s'ha de donar accés a la informació pública si es tracta d'informació directament relacionada amb l'organització, el funcionament o l'activitat pública de l'Administració que contingui dades personals merament identificatives llevat que, excepcionalment, en el cas concret hagi de prevaler la protecció de dades personals o altres drets constitucionalment protegits". Finalment, l'article 24.2 regula l'accés a les dades personals ordinàries, que solen ser les més habituals: "si es tracta d'altra informació que conté dades personals no incloses a l'article 23, es pot donar accés a la informació, amb la prèvia ponderació raonada de l'interès públic en la divulgació i els drets de les persones afectades".

Les dades personals afectades per la sol·licitud en principi no són dades personals especialment protegides, ni merament identificatives, motiu pel qual l'accés a elles s'ha de regir per l'article 24.2 LTAIPBG, és a dir, es poden divulgar després de ponderar els drets i interessos en joc i en funció dels resultats d'aquesta ponderació. El dret d'accés de la persona reclamant a la informació que sol·licita és especialment intens, perquè demana principalment dades pròpies i les manifestacions que hagin fet sobre ella (també dades pròpies) terceres persones, i l'accés a aquesta mena de dades té empara en l'article 15 del Reglament (UE) 2016/679, del Parlament Europeu i del Consell, sobre la protecció de dades de les persones físiques: "1. El interesado tendrá derecho a obtener del responsable del tratamiento confirmación de si se están tratando o no datos personales que le conciernen y, en tal caso, derecho de acceso a los datos personales y a la siguiente información: (...) g) cuando los datos personales no se hayan obtenido del interesado, cualquier información disponible sobre su origen (...) 3.El responsable del tratamiento facilitará una copia de los datos personales objeto de tratamiento (...) 4.El derecho a obtener copia mencionado en el apartado 3 no afectará negativamente a los derechos y libertades de otros". Per tant, l'accés a la informació sol·licitada constitueix un dret de la persona reclamant, en tant que titular de les dades personals sol·licitades, reconegut expressament per la legislació de protecció de dades personals, en els termes que fonamenta a bastament l'informe de l'APDCAT aportat a aquest procediment.

Als efectes del respecte requerit legalment per als drets i llibertats de les altres persones afectades, se les ha donat audiència en aquest procediment, i no han formulat cap al·legació, ni oposició al lliurament de la informació sol·licitada. Nogensmenys, i als efectes indicats, és procedent deixar fora de l'accés a la informació sol·licitada les dades de l'article 23 LTAIPBG de terceres persones que hi

pugui haver, així com també les dades personals ordinàries innecessàries per a la finalitat de l'accés, és a dir, totes les que hi hagi de les terceres persones afectades, llevat dels seus nom i cognoms.

3. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

4. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 23 d'abril de 2021, resol per unanimitat:

1. Estimar parcialment la Reclamació 46/2021 i declarar el dret de la persona reclamant a la informació de l'expedient de riscos laborals sol·licitat i a tota la documentació relacionada amb ella, inclosa la identitat de les persones que hagin formulat declaracions o manifestacions sobre ella, sens perjudici de l'apartat següent.

2. Denegar l'accés a les dades personals especialment protegides i a les dades personals innecessàries addicionals al nom i cognoms de les persones afectades.
3. Requerir a l'Ajuntament de Cercs que lliuri a la persona reclamant la informació indicada a l'apartat 1 dins del termini màxim de deu dies.
4. Requerir a l'Ajuntament de Cercs a informar la GAIP, dins del termini de quinze dies, de l'òrgan o la persona responsable del compliment d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per complir-la.
5. Convidar a la persona reclamant que informi a la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.
6. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 46/2021 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, preferentment per correu electrònic adreçat a gaip@gencat.cat, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adreci la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.